MEMÒRIA PART 2
INFORMACIÓ URBANÍSTICA I DIAGNOSI

ÍNDEX

-ÍNDEX **1**

1. MEMÒRIA D'INFORMACIÓ I ANÀLISI URBANÍSTIC **3**

1.1 EMMARCAMENT TERRITORIAL 3
1.2 MARC FÍSIC DE L'ÀMBIT D'ORDENACIÓ 4
1.2.1 Descripció general de l'àrea d'estudi *4*
1.2.2 Topografia I geomorfologia *4*
1.2.3 Geologia *5*
1.2.4 El clima *6*
1.2.5 Xarxa hidrogràfica. *7*
1.2.6 Vegetació *8*
1.2.7 Fauna *10*
1.2.8 L'ús del sòl rústic *10*
1.2.9 Les Unitats de paisatge *12*
1.3 EVOLUCIÓ HISTÒRICA 15
1.3.1 Ressenya històrica *15*
1.3.2 El patrimoni històric *16*
1.4 DEMOGRAFIA 19
1.4.1 Evolució recent *19*
1.4.2 L'Estructura de la població: Piràmide d'Edats *20*
1.4.3 Conclusions i previsions. *20*
1.5 ACTIVITAT ECONÒMICA 22
1.5.1 Població Activa *22*
1.5.2 Activitats *23*
1.5.3 Sector Primari *24*
1.5.4 Sector Secundari *25*
1.5.5 Sector TERCIARI *26*
1.6 PLANEJAMENT URBANÍSTIC 27
1.6.1 Planejament vigent *27*
1.6.2 Desenvolupament del planejament vigent *27*
1.6.3 Potencialitats del planejament actual *28*
1.7 L'ÚS PÚBLIC 31
1.7.1 Sistema viari *31*
1.7.2 El transport públic *33*
1.7.3 Els sistemes d'equipaments i verds *33*

2. DIAGNOSI **35**

2.1 ELEMENTS TERRITORIALS 35
2.1.1 Elements forts 35
2.1.2 Elements febles 36
2.2 LA XARXA VIÀRIA: MANCANCES I NECESSITATS 38
2.2.1 Infrastructures territorials i comarcals 38
2.2.2 Xarxa municipal camins 38
2.2.3 Mobilitat als nuclis urbans 39
2.3 ELS ÀMBITS EDIFICATS 40
2.3.1 creixement residencial 40
2.3.2 Les àrees consolidades residencials 40
2.3.3 Àrees industrials 40
2.4 PREVISIONS DE POBLACIÓ: NECESSITATS DE REEQUIPAMENT 41

1. MEMÒRIA D'INFORMACIÓ I ANÀLISI URBANÍSTIC

1.1 EMMARCAMENT TERRITORIAL

El municipi de Sant Pau de Segúries, es troba situat al sector oriental de la comarca del Ripollès, en el Prepirineu català. Dins la comarca es troba a la Vall de Camprodon, que és una de les valls més actives que ha viscut un desenvolupament residencial i econòmic notable, tot i el lent declivi de població que ha patit la comarca els darrers anys.

Durant els darrers 20 anys el nucli de Sant Pau de Segúries quasi ha doblat la seva superfície urbanitzada, mentre que l'augment dels seus habitants ha estat molt feble i s'han abandonat algunes masies. Disposa de bones comunicacions viàries: la carretera G-151, que el comunica amb Vic, Ripoll i Camprodon, un eix internacional que entra al Vallespir pel Coll d'Ares, i la carretera C-26, que enllaça amb Olot i Girona, pels túnels de Collabós. Aquesta via ha aproximat Sant Pau de Segúries a l'àrea d'influència econòmica i comercial d'Olot.

Pel que fa als límits administratius, Sant Pau de Segúries se situa al límit entre la Garrotxa i el Ripollès, i limita amb els següents municipis:

- Nord i Nord-oest: Camprodon (Ripolles)
- Est i Sud-est: Vall de Bianya (Garrotxa).
- Oest i Sud-oest: Sant Joan de les Abadesses (Ripollès).

Geomorfològicament, el terme municipal de Sant Pau de Segúries es troba a la vall principal de la conca alta del riu Ter, amb una altitud mitjana d'uns 900, envoltat de serres que ultrapassen els 1000, conformant una vall principal i unes de tributàries ben marcades, que li confereixen un clar caràcter muntanyenc. A la Vall de Camprodon s'aprecia un fort descens en les alçades de les capçaleres que passen en pocs quilòmetres dels 2.264 metres del Costabona als 1600 del Coll de Siern.

Finalment, cal destacar que Sant Pau es troba a la cruïlla entre dues grans àrees boscoses incloses al Pla d'Espai d'Interès Natural de Catalunya: l'àmbit de l'EIN de l'Alta Garrotxa i el de la Serra Cavallera. Aquests grans àmbits no formen unitats aïllades, sinó que per tal de garantir la seva preservació i la sostenibilitat del territori cal establir una sèrie de connectors biològics que els uneixin. Dos d'aquests connectors creuen Sant Pau, un d'ells pel nord (àmbit d'interès natural del Perrús – Miralles – els Pelats) i l'altre a l'extrem oest.

1.2 MARC FÍSIC DE L'ÀMBIT D'ORDENACIÓ

1.2.1 DESCRIPCIÓ GENERAL DE L'ÀREA D'ESTUDI

El terme de Sant Pau de Segúries té 87 km^2 de superfície i una població propera als 700 habitants, distribuïda entre el nucli principal, en el petit barri de La Ral i alguns masos disseminats. El seu relleu, tot ell muntanyós, està comprès entre les cotes 840 i els 1290 m; el nucli històric està a 870 m d'altitud.

El terme es troba a la part alta del Ter, i en ell podem distingir 2 grans zones definides per la línia d'inici dels pendents de més del 20%:

- L'àmbit forestal, format tant per les masses boscoses com pels prats de muntanya. Ha concentrat bona part de l'agricultura dels municipi, al tractar-se d'agricultura de muntanya per a l'obtenció de farratge per al bestiar, o alguns vegetals adaptats al clima de muntanya, com la patata, el blat o el sègol.
- Les terrasses fluvials a l'entorn del Ter, on s'han anat situant tant els assentaments humans com els camps més productius.

El cim més alt del municipi és la Serra dels Pelats, tot i que no arriba a assolir els 1.300 m.

1.2.2 TOPOGRAFIA I GEOMORFOLOGIA

Sant Pau de Segúries tot i ser un municipi de muntanya presenta un relleu suau respecte del context pirinenc on se situa. Té un modelat fluvial i torrencial, amb poca influència de fenòmens periglaciaris i amb vessants suaus d'entre 200 i 500 metres de desnivell.

Des del punt de vista geomorfològic a Sant Pau de Segúries podem distingir 3 unitats ben diferenciades:

1- Els vessants a l'entorn de la Vall de Camprodon, són àmbits de forts pendents. Les carenes formen una xarxa que relliga les principals serralades del terme amb les muntanyes properes.
2- Les feixes i vessants aterrassats, l'integren els àmbits de transició entre les terrasses fluvials entorn al Ter i els vessants més pronunciats del Prepirineu. Presenta pendents moderats que oscil·len entre el 20 i el 50%. Antigament es trobaven ocupades per petits camps que s'han anat abandonant.
3- Les terrasses fluvials a l'entorn del Ter, on trobem la majoria de les activitats humanes. Són les úniques zones planes del municipi, es troben fragmentades per forts talussos que delimiten les diferents terrasses i que en alguns casos també defineixen l'inici dels vessants forestals. A Sant Pau s'identifiquen 3 nivells de terrasses fluvials i el glacis:

- *Terrassa baixa*, coincideix amb llera del Ter. Es troba encaixada entre murs o pendents abruptes, té poques desenes de metres d'amplada.
- *Terrassa mitjana*, es troba uns 10-15 metres per damunt de l'anterior i forma les planes de fons de vall, d'un cap a l'altre del municipi, amb una amplada variable, compresa entre 200-400 m.
- *Terrassa alta*, només en queden fragments d'amplades generalment inferiors a 150 m i llargades d'entre 300-500 m, sempre recolzats als repeus dels vessants, com les Planes del Callís. Es troba a uns 40 m per damunt de la terrassa baixa.
- *Glacis col·luvial*, de pendent suau, s'estén per la banda sudorinetal del municipi, des del repeu de l'obac del Capsacosta a la riba esquerra del Ter

El nucli històric i quasi tota l'expansió urbanística moderna de Sant Pau de Segúries s'ha produït en la terrassa mitjana. Només algunes cases han saltat a la terrassa alta, i algun barri s'ha enfilat als baixos del glacis.

1.2.3 GEOLOGIA

Sant Pau de Segúries es troba situat en plena zona dels grans mantells de corriment sudpirenencs, constituïda per sistemes de cavalcament i plegament, amb eixos de direcció est-oest, afectats per diversos sistemes de falles, normals i inverses, de gran entitat i complexitat. Es tracta d'una macroestructura de mantells de corriment desplaçats des del nord, amb diverses làmines encavalcants apilades de forma molt complexa, de les quals en superfície només afloren les superiors. Els dos fronts de mantell de corriment més importants són el de Serra Cavallera, situat al nord, i el de Vallfogona, situat al sud del municipi

Aquesta estructura tectònica condiciona el pendent dels estrats i la seva fragmentació. Aquests factors són determinants per a la seva estabilitat i capacitat portant, en funció de la relació que tinguin amb el pendent. D'altra banda, algunes d'aquestes estructures han estat actives, com ho mostra la microsismicitat que periòdicament s'enregistra. Segons els estudis realitzats pe la Secció de Sismologia de l'Institut Geològic de Catalunya, el municipi de Sant Pau de Seguries es troba en una de les àrees sísmicament més actives de Catalunya.

Pel que fa a la seva litologia, en el substrat del municipi cal distingir dues grans categories de roques: consolidades i no consolidades.

- ***Formacions litologiques consolidades***

Aquestes roques constitueixen el muntanyam que conforma el relleu. Segons la seva composició litològica dominant, es classifiquen en cinc grups:

- *Margues blavenques amb nivells bioclàstics* (Formació Sagnari). Constitueix els dos vessants de la vall del Ter, al nord del pont de la Rovira.

- *Margues noduloses amb intercalacions calcàries* (Formació Armàncies). Afloren a la llera del Ter al seu pas pel poble, i a la riba dreta.
- *Conglomerats, gresos i lutites roges* (Formació Bellmunt). Es troben només als cims meridionals del municipi.
- *Margues blaves amb nivells de gresos, turbidites i guixos* (Formació Vallfogona i Campdevànol. Constitueixen els vessants obacs de la serra del Capsacosta.
- *Gresos carbonatats, margues, llims i calcàries micrítiques amb silex* (Formació Corones). Aafloren, quasi verticals, formant una banda estreta a l'extrem sud del pla de La Ral, destacant en el relleu i pel fet que la llera del Ter s'hi encaixa.

Aquestes formacions sedimentàries consolidades es disposen en forma de bandes amb direcció ENE-WSW.

- ***Formacions litològiques no consolidades***

Es troben distribuïdes damunt les formacions litològiques consolidades, principalment al fons de les valls i als repeus dels vessants. Presenten gruixàries d'entre uns metres i unes desenes. Tot i que tenen una distribució molt més reduïda, són de gran importància en la planificació territorial i urbanística, ja que és sobre elles on s'emplacen els nuclis actuals de Sant Pau, on es preveuen els nous creixements urbanístics, i on trobem les infraestructures i moltes de les activitats productives actuals.

A Sant Pau distingim 3 grups de materials segons el seu origen:

- *Dipòsits d'origen al·luvial*, formen les terrasses fluvials i torrencials
- *Dipòsits de con de dejecció*, són llocs geotècnicament delicats.
- *Dipòsits d'origen col·luvial*, formen clapes relativament extenses i solen ser superficials poc permeables.

Tota la zona urbana de Sant Pau de Segúries s'assenta damunt de roques no consolidades, principalment d'un dipòsit al·luvial (graves i sorres de la segona terrassa fluvial) que descansen damunt d'un substrat format per les margues noduloses i calcàries de la formació Armàncies.

1.2.4 EL CLIMA

El municipi de Sant Pau Segúries té un clima temperat humit de tendència medioeuropea, que és el que correspon a les parts baixes de les valls, fins als 1.600 metres aproximadament. No obstant les generalitats cada vall presenta unes característiques particulars.

A la vall mitjana del Ter les temperatures són encara elevades i la pluviositat entorn als 900 mm. A mesura que augmenta l'altitud, cap a les valls de Ribes i Camprodon, es produeix un

augment de les precipitacions, superant els 1000 mm anuals, a l'hora que baixen les temperatures mitjanes. En concret cal destacar que l'àrea de Camprodon és més humida i amb temperatures mínimes més extremes, mentre que la de Ribes és lleugerament més seca.

Una informació més detallada de les condicions climàtiques de Sant Pau de Segúries forma part del primer capítol de l'Estudi Ambiental, annex a aquesta memòria

1.2.5 XARXA HIDROGRÀFICA.

Dins la xarxa hidrogràfica podem distingir entre la hidrologia superficial i la subterrània Aquestes xarxes estan estretament vinculades i són interdependents, però tenen un funcionament ben diferenciat.

- ***Hidrologia superficial***

La xarxa hidrològica superficial està directament condicionada per la xarxa hidrogràfica fluvial i torrencial que drena tota la superfície del municipi. El règim del Ter és del tipus anomenat pirinenc, amb la crescuda principal a l'època del desglaç, que dóna cabals màxims a mitjans o acabaments de la primavera.
El riu Ter solca el municipi de Sant Pau de Segúries des del nord-est fins al sudoest. Per la dreta, rep vuit cursos tributaris, mentre que per la riba esquerra, en rep 4.

A banda de la xarxa hídrica natural, existeixen en el municipi diversos canals artificials que deriven l'aigua del Ter per aprofitar-la hidroelèctricament. Els 2 canals principals són:

- Per la riba dreta. La resclosa de derivació de les aigües del Ter cap el canal és a l'alçada del poble i el canal condueix les aigües derivades fins a la central hidroelèctrica Estebanell
- Per la riba esquerra: La resclosa és troba aigües amunt del municipi, i el canal la porta, amb un pendent mínim, fins a la cota de Sant Pau Vell, des d'on tomba cap al Molí de Cal Nin (actualment un equipament turístic) i des dallà fins a la central hidroelèctrica.

- ***Hidrologia subterrània***

Sant Pau de Segúries consta dels tres tipus principals d'aqüífers que existeixen a Catalunya: aqüífers granulars, corresponen als dipòsits al·luvials de les terrasses fluvials; aqüífers fissurats i aqüífers càrstics.

A banda d'ells, una bona proporció de la superfície municipal està constituïda per formacions que no transmeten aigua, englobades dins del grup dels aqüitards.

1.2.6 VEGETACIÓ

El municipi de Sant Pau de Segúries, es troba en una franja on coincideixen dues grans regions biogeogràfiques: la regió euro-siberiana, l'àmbit temperat dels boscos caducifolis, i la regió mediterrània, l'àmbit mediterrani dels boscos i les màquies escloròfil·les. També es poden trobar algunes espècies pròpies de l'alta muntanya.

Així doncs, dins del municipi hi ha cinc dominis de vegetació: el de la roureda seca de roure martinenc, l'alzinar muntanyenc, la fageda, les rouredes humides, i les pinedes boreals de pi roig i l'avellanosa. Als rius i torrents també es desenvolupa la vegetació de ribera.

Un dels factors climàtics que determinen les característiques del municipi, són els vents de llevant, vents marítims que proporcionen humitat i que permeten una vegetació exuberant i de tendència atlàntica en alguns obacs del Ter.

El municipi va ser intensament explotat forestalment per l'activitat ramadera i la indústria de la farga, que van desforestar-lo quasi completament. Fins a mitjans del segle XX el paisatge era obert i pelat, amb domini de prats, pastures i conreus, i només restaven bosquets com a protecció contra l'erosió. Fins que amb la desaparició de la indústria de la farga, l'arribada dels comustibles fòssils, i la reducció de l'activitat ramadera extensiva, s'ha recuperat una bona part de la superfície forestada de forma espontània.

Actualment, Sant Pau de Segúries compte amb una superfície forestal del 61% del terme, a la que cal afegir un 4% de bosc de ribera. En segon lloc pel que fa a superfície ocupada trobem els conreus, pastures i prats de dall, amb gairebé un 20%. Els prats de muntanya mitjana superen el 9% de la superfície, tot i que en alguns casos s'han vist envaïts per matollar i pineda de pi roig.

Les principals comunitats de vegetació que trobem a Sant Pau de Segúries, agrupades per ecosistemes són:

- ***Boscos de coníferes, boscos caducifolis, bosc mixt***

Els boscos més característics de Sant Pau de Segúries són les rouredes, esteses per les solanes, i les fagedes, a les obagues. Les pinedes de pi roig, molt comuns a la resta de la comarca, a Sant Pau de Segúries ocupen poca superfície, o els pins es troben barrejats amb les rouredes i fagedes.

Aquests boscos s'han explotat molt, per la qual cosa la majoria dels roures martinencs, faigs i pins, són joves, de mides molt petites amb arbres prims i de baixa altura. Cal destacar, com excepció, la roureda de roure pènol de sota Sant Pau Vell, ocupada actualment pel càmping

"Els Roures", amb nombrosos peus centenaris, tot i que més que un bosc s'ha de dir que és una arbreda.

- ***Bosc de ribera i pollancredes***

A la vora del riu Ter, així com al Rec de Quatrecases i al torrent de Cagarrell, encara es conserva una estreta franja de bosc de ribera. Aquest bosc forma boscos galeria que haurien de resseguir els rius, però han patit durant molts anys tallades arreu per guanyar espais agropecuaris a les ribes i també a causa de la falsa creença que tots els arbres a la vora del riu poden provocar inundacions en embussar els ponts.
També hi ha algunes espècies exòtiques que han envaït els marges del riu com la robínia o falsa acàcia, la nyàmera i la budlèia
Alguns racons humits i ombrívols del riu Ter també acullen clapes de telleda, bosc higròfil que forma un hàbitat d'interès comunitari.

- ***Matollar***

En tots aquests ecosistemes forestals, i als marges dels camps, rius i prats, s'hi barregen matollars característics d'aquestes terres, com les avellanoses i les boixedes. Més escampades i en llocs més oberts i asolellats, trobem bardisses amb aranyoner i esbarzers.

- ***Prats de muntanya mitjana***

Uns dels prats més estesos del municipi de Sant Pau de Segúries, són els prats calcícoles i mesòfils. Aquests prats formen pastures, encara que una mica pobres, i es troben associats a cases de pagès. També són freqüents, com a sotabosc d'algunes formacions forestals, les joncedes calcícoles, de la muntanya mitjana poc plujosa.

- ***Prats de dall***

Es fa als llocs humits, normalment prop dels rius. A Sant Pau de Segúries es dóna la varietat de dactilis i fromental. Són molt rics en espècies en gramínies, com els fromentals, el dactilis i el gram d'olor.
Aquests prats es poden llaurar de tan en tan, i fins i tot plantar-hi espècies com la trepadella o l'alfals, ja que formen una bona base que permet fins i tot transformar antics conreus en prats de dall.

- ***Rocallam, cingleres i tarteres***

Només en trobem a la zona de la Serra dels Pelats i la de Miralles.

- ***Conreus***

Les parts més altes i pendents del municipi ja no es conreen. En l'actualitat dominen els farratges, sobretot el blat de moro. Encara es mantenen alguns horts dins el mateix nucli urbà

de Sant Pau de Segúries, on es cultiva una mica de tot el que s'hi pot fer per al consum personal o familiar. No hi ha agricultura de regadiu industrial.

La descripció detallada de la vegetació existent, així com la seva valoració i la descripció del punts febles i les potencialitats, forma part de l'Estudi Ambiental que s'està redactant paral·lelament a aquest POUM.

1.2.7 FAUNA

El municipi de Sant Pau de Segúries presenta una bona varietat d'espècies de fauna montana de distribució Paleàrtica i algunes espècies mediterrànies, degut a la diversitat d'hàbitats, i les característiques geogràfiques i climàtiques descrites anteriorment. A més, la seva situació geogràfica la coverteix en un lloc de pas per a la migració dels ocells que crien al nord d'Europa i hivernen a la Península Ibèrica o l'Àfrica.

La descripció detallada dels grups faunístics, així com la seva valoració i la descripció del punts febles i les potencialitats, forma part de l'Estudi Ambiental.

1.2.8 L'ÚS DEL SÒL RÚSTIC

Amb l'inventari físico-geogràfic dels capítols anteriors, juntament amb la present Anàlisi, es pretén detectar els valors paisatgístics i naturals del territori com a instrument per intervenir racionalment en la planificació, tot col.laborant a la reflexió i a orientar la presa de decisions pel que fa a l'ús del territori i a la gestió dels seus recursos naturals, garantint així unes condicions ambientals de qualitat.

Al terme de Sant Pau de Segúries destaquen 3 grans usos del sòl rústic, dos d'ells integrats per sistemes naturals que garanteixen la sostenibilitat del territori, com són el sistema forestal i el sistema hidrològic i un tercer ús, que és el sistema agrari.

- ***El sistema forestal***

De les 27.696,7 ha de boscos incorporats al Catàleg d'Utilitat Pública a la comaca del Ripollès, hi ha 227,5 ha al municipi de Sant Pau de Segúries; es tracta del Bac de les Tres Fonts (codi G-63), i la forest de Ribes Altes i Puig Fagurs (codi G-62), pertanyents a l'ajuntament.

El sistema forestal de sant pau de Segúries ocupa el 61% del terme, a la que cal afegir un 4% de bosc de ribera. Pel que fa als prats de muntanya mitjana superen el 9% de la superfície, tot i que en alguns casos s'han vist envaïts per matollar i pineda de pi roig. La inclusió d'aquest segon grup dins el sistema forestal és un símptoma clar de l'evolució en l'ús del sòl

que està patint el terme, a l'anar-se transformant àmbits que havien estat ocupats per conreus i pastures en noves zones forestals.

El sistema forestal és actualment el que presenta millors condicions per al seu manteniment i recuperació gràcies a 2 condicions bàsiques:

- Les característiques ambientals de Sant Pau de Segúries propicien que la vegetació es pugui recuperar, amb relativa facilitat, de forma espontània de moltes agressions.
- Legalment, tant la Llei Forestal de Catalunya (Llei 6/88, art.22) que ens diu que tots els espais forestals s'han de classificar com a sòl no urbanitzable i se n'ha d'impedir la seva urbanització; com la Llei d'Urbanisme (Llei 1/2005, art.9.4) que diu que el planejament urbanístic ha de preservar de la urbanització els terrenys de pendent superior al 20%

D'altra banda, cal destacar un aspecte positiu i un de negatiu en l'evolució recent d'aquest sistema.

Els canvis d'usos del sòl han anat molt lligats als canvis econòmics i socials que s'han esdevingut a Sant Pau de Segúries. Donant lloc a una recuperació de la superfície forestal (antigament reduïda justament per l'activitat agrícola i de la indústria), degut a la pèrdua del pes de l'agricultura i la ramaderia, amb el despoblament de bona part dels habitatges dispersos de muntanya.

Per altra banda l'ampliació de nucli de població actual, amb la implantació de noves àrees urbanitzades o zones industrials, ha provocat l'alteració de boscos de ribera i vegetació de marges. L'emplaçament del càmping, per la seva banda ha impedit la regeneració d'una roureda monumental.

- ***El Sistema hidrològic***

L'integren el Ter i tot el sistema de rieres que hi aboquen les seves aigües. Aquest sistema actualment es troba legalment protegit a través de 2 elements bàsics:

- **Riu Ter, inclòs a la Xarxa Natura 2000**: Tram del riu Ter entre Ripoll i Camprodon. Es proposa com a Lloc d'interès comunitari i format pels boscos de ribera, dins la regió alpina. Conserva un bosc de ribera en bon estat amb vernedes, salzedes de salze blanc, i boscos higròfils amb tell. Destaca a les obagues la roureda de roure pènol. La fauna és típicament fluvial, amb espècies importants com el barb de muntanya, la truita de muntanya, tritó pirinenc, i fins no fa gaire la llúdriga. Pels ocells hi ha presència de xivitona, merla d'aigua i blauet, entre d'altres.

- **Zones humides:** La Llei 12/85 de 13 de Juny, d'espais naturals estableix l'obligació de conservar les zones humides, així com promoure'n la seva recuperació. La major part dels instruments d'ordenació, de finançament i de procediment administratiu de les zones humides, procedeixen de la legislació d'aigües que inclou objectius de protecció del Domini Públic Hidràulic. Aquest està constituït per:
    - Les aigües continentals, tant les superficials com les subterrànies renovables amb independència del temps de renovació.
    - Les lleres de corrents naturals, contínues o discontínues; es defineix com el terreny cobert per les aigües a les crescudes màximes ordinàries.
    - Els aqüífers subterranis, als efectes dels actes de disposició o d'afecció dels recursos hidràulics.

Les implicacions que l'aplicació d'aquesta normativa comporta estan descrites a l'Annex I, de l'estudi Ambiental, elaborat per a la redacció d'aquest POUM

- ***El sistema agrari***

El sistema agrari de Sant Pau de Segúries es troba format pels conreus, les pastures i els prats de dall i ocupa el 20 % de la superfície del municipi.

Actualment el sistema es troba en recessió. Com ja hem explicat els canvis econòmics i socials que s'han esdevingut a Sant Pau de Segúries han ocasionat una pèrdua del pes de l'agricultura i la ramaderia i un despoblament de bona part dels habitatges que es dedicaven a l'explotació d'aquests recursos.

Pel que fa als conreus i les pastures es manté l'explotació de les terrasses fluvials del Ter com a pastures més o menys extensives. Les parts més altes i pendents del municipi ja no es conreen. Antigament dominaven els cereals, com el blat, la civada, l'ordi o el blat de moro, amb farratges com l'alfals i la trepadella, però en l'actualitat dominen els farratges, sobretot el blat de moro. Encara es mantenen alguns horts dins el mateix nucli urbà de Sant Pau de Segúries, on es cultiva una mica de tot el que s'hi pot fer per al consum personal o familiar. No hi ha agricultura de regadiu industrial.

Pel que fa als prats de dall, malgrat que són molt productius, s'han anat substituint per pastures amb menys espècies o camps, gestionats per a la pastura intensiva.

1.2.9 LES UNITATS DE PAISATGE

Aquests 3 sistemes que agrupen els usos del sòl rústic no els trobem configurant unitats aïllades, sino que s'entrellacen donant lloc a un territori complex. A Sant Pau de Segúries es

poden diferenciar, en una visió a gran escala, quatre Unitats paisatgístiques, cadascuna de les quals es troba definida fonamentalment per un dels 3 sistemes analitzats:

- **U.P Forestal:** correspon als vessant prepirinencs. En el cas de Sant Pau de Segúries, aquesta unitat no la integra un element continu, sinó que consta de 2 sistemes paral·lels de característiques similars. A la banda nord del municipi trobem la major extensió, formada per una sèrie paral·lela de plecs de direcció est-oest. Mentres que al sud, el límit del terme se situa a la primera carena. Aquesta zona es caracteritza per l'existència de grans masses forestals, amb una distribució en grans franges de vegetació: trobem rouredes de pènol als vessants solans i fagedes als vessants obacs.

- **U.P Agrícola:** correspon a les terrasses fluvials del Ter, la major part d'elles ocupades per conreus intensius, (excepte els àmbits urbans tant del nucli, com de La Ral), i a les feixes i vessants aterrassats, on trobem difernts conreus, però fonamentalment destinats a forratges. Un dels elements més definidors d'aquesta unitat són els talussos de les terrasses fluvials, que defineixen tant el salt entre les diferents terrasses, com el límit amb els vessants pronunciats.

- **U.P fluvial:** que es correspon amb tot el curs del riu Ter. Aquest àmbit actualment es troba protegit per la Xarxa Natura 2000, des de Ripoll fins a Camprodon. El constitueix un relleu molt marcat, integrat per forts talussos fluvials per on el riu discorre molt encaixat.

- **U.P urbana:** correspon amb els nuclis urbans de Sant Pau de Segúries i la Ral.

- ***La Connectivitat ecològica***

En els processos de planificació territorial cal crear una estructura ordenada que permeti la continuïtat dels processos ecològics que en ells s'hi desenvolupen, per aquest motiu que cal definir els connectors (espais) que actuïn com a via de pas entre els diferents espais protegits o definits d'interès natural per algun dels seus valors. L'Estudi Ambiental annex a aquest document entén com a espai de connectivitat ecològica, els espais que conformen connexions estructurals entre els elements del paisatge, així com al seu paper funcional per a la flora i la fauna.

Aquests espais connectors han d'estar ben conservats, evitar la fragmentació i contenir aquells punts (zones de permeabilitat) que realment funcionin com a connectors.

Aquestes àrees connectores ecològiques no sols han de permetre la connexió dels diferents espais d'interès del municipi, sinó que també han de permetre la connexió dels espais d'interès a escala suparmunicipal (comarcal i catalana).

En el cas del Ripollès, el domini de grans matrius forestals permet una connexió física elevada que sol garantir la connectivitat funcional entre els espais, tot i que hi ha algunes zones amb elements estructurals que actuen de barrera, com són les carreteres principals i les zones urbanitzades.

El Pla Territorial General de Catalunya (Llei 1/95 de 16 de Març) estableix que és necessari dotar de protecció els espais de lligam existents entre els diferents espais inclosos en el PEIN, pel seu valor intrínsec. Indica que els Plans Territorials Parcials, o en el seu defecte, el planejament urbanístic municipal, hauran d'assumir la seva protecció.

A Sant Pau de Segúries degut a les seves característiques geogràfiques: relleu accidentat, molt poca superfície plana, grau de naturalitat força elevat, gran superfície forestal, i xarxa hidrològica amb nombrosos rius i rieres, no es troben corredors naturals estrets i la comunicació natural es dóna, de forma relativament difusa, per grans superfícies.

Els espais de més interès per a connectivitat ecològica, a escala supramunicipal, són els següents:

- Planes de la Ral. Tota aquesta zona des del pont de la Rovira fins a Can Beia forma un gran espai de connectivitat ecològica entre les muntanyes del sub-Pirineu i el Pre-Pirineu ripollès, i més concretament entre els EIN de l'Alta Garrotxa i de Serra Cavallera. Pràcticament és l'única zona de la baixa Vall de Camprodon, juntament amb el sector de les Rocasses i colònia Estevanell, que permet aquesta connectivitat. A més, també és una de les planes agrícoles més grans i extenses que resta a la comarca.
- Sector de Quatrecases – Can Brandia. Tot i que pràcticament tota la franja des de la Forcarà fins a la font del Tell, forma un gran espai de connectivitat difusa entre les muntanyes de Serra Cavallera i les de Capsacosta. La carretera és la principal barrera d'aquest espai, amb alguns punts crítics d'atropellament, sobretot al pont de Quatrecases, i cap al pont de la Sala.

1.3 EVOLUCIÓ HISTÒRICA

1.3.1 RESSENYA HISTÒRICA

El terme municipal de Sant Pau de Segúries consta de dos nuclis de població molt diferenciats tipològicament i amb una història no excessivament lligada i separats físicament per una gran distància.

El lloc de Sant Pau de Segúries és esmentat des del 898 i en actes de compra de terres pel monestir de Sant Joan que assolí el domini del terme. El poble es formà a partir del 1203. El 1937 canvià temporalment el nom per Seguries del Ter. La Ral va ser fundat el 1248 quan el rei adquirí el lloc per instal·lar-hi la casa del veguer dels territoris de Camprodon en contraposició a l'abat del monestir de Sant Pere de Camprodon.

El nucli de Sant Pau de Segúries és un clar exemple de casc antic. L'assentament s'inicia al marge del riu Ter, en una petita elevació de sòls erms que no eren usats com a terres de conreu. A partir d'aquest primer assentament, de carrers estrets i força dens, s'estructura l'actual nucli.

Els primers creixements prenen els límits que la pròpia orografia els hi permet, però ara sí, ocupant les terrasses fluvials a la dreta del Ter que fins aleshores s'havien respectat per les seves qualitats agrícoles. Es creen uns eixamples volumètricament desordenats i amb usos poc compatibles entre ells, que s'ordenen entorn a l'eix que defineix la carretera de Coll d'Arles en direcció nord. L'estructura de la propietat, articulada en dos únics antics propietaris, ha donat lloc a un creixement anàrquic on predominen les parcel·les buides en front de les ocupades i és freqüent la presència d'edificis aïllats al costat d'altres entre mitgeres o tallers i fàbriques enmig d'habitatges.

Si analitzem l'evolució històrica dels darrers 30 anys a Sant Pau s'ha de destacar el procés de consolidació que ha seguit, allunyat de l'habitual creixement més o menys compacte entorn al nucli històric. A Sant Pau, després de la consolidació del casc antic i d'un primer creixement lligat a aquest nucli en direcció a la capçalera del Ter, van tenir lloc entre els anys seixanta i primers setanta una série de noves construccions a l'entorn de l'actual carrer del Serrat, deixant tot un espai per a consolidar entre elles i el nucli antic.

Seguidament i fins a inicis dels noranta es consolida el creixement entorn al carrer del Serrat i apareixen les primeres construccions de caràcter industrial, entre les que cal destacar la Fàbrica Llaudet, que es convertiria en el motor de desenvolupament industrial de la població i l'allunyament de la dependència respecte de l'activitat agrícola i ramadera. En aquest mateix

període es produeix el creixement al llarg del camí del Mariner unint el centre antic amb la Roureda històrica.

A banda d'aquests creixements lligats a les primeres terrasses del Ter, cal destacar que és en aquest període que es produeix el salt cap a la terrassa superior, sobrepassant els primers talussos. Aquest salt canvia la fesonomia de Sant Pau, de manera que el nucli urbà ja no apareix flanquejat únicament per l'entorn natural.

Finalment, ja després de l'aprovació de les Normes Subsidiàries vigents actualment, s'inicia la consolidació del casc urbà, amb la construcció de les illes centrals, entre el nucli i el carrer del Serrat i la densificació d'àmbits ja construïts com el carrer Pompeu Fabra. El darrer pas ha estat el desenvolupament de la zona industrial de Cal Mariner a l'extrem nord del nucli.

1.3.2 EL PATRIMONI HISTÒRIC

- ***Via romana de Capsacosta***

Les referències més velles d'investigacions fetes d'aquesta via daten del segle XVII. Segons aquestes, es tracta d'una via romana secundària important que cobreix el trajecte Iuncaria, Besalú, Vall de Bianya, Coll d'Ares.

El tram comprès entre els Hostalets de Sant Salvador i la cruïlla de la via amb l'antiga carretera de Capsacosta, poc abans d'entrar a Sant Pau de Segúries pot considerar-se per les obres d'enginyeria fetes en ell i el seu estat de conservació, únic a Catalunya, només comparable amb la via que unia la Via Augusta amb la de la costa pel coll de Parpers i Mataró.
El primer tram del Capsacosta és el comprès entre els Hostalets de Sant Salvador i el cim de la carena. És sens dubte, el més espectacular i en el que es pot apreciar millor la tècnica de construcció de vies romanes.

- ***Masies i cases rurals***

A Sant Pau de Segúries trobem gran quantitat de cases agrícoles aïllades que tenen terres de conreu adscrites i que estan sent recollides en un Pla Especial en elaboració per tal de garantir-ne la preservació i la recuperació.

Aquestes masies com moltes d'altres que trobem a la Catalunya Oriental, especialment al Pre-Pirineu i a la Serralada Transversal (Solsonès, Berguedà, Osona, Ripollès i Garrotxa) s'originaren durant l'Alta Edat Mitjana. Els masos eren sempre localitzats a la muntanya mitgera (fins a uns 1500m. alt.), on el variat sistema de pendents permetia utilitzacions molt diverses de les diferents parcel·les.

En l'àmbit del mas es poden distingir quatre grans conjunts: el bosc, les pastures, els camps de conreu i les edificacions. Les construccions del mas es disposen sempre dins del sector de conreus separat del bosc. La casa, s'organitza en una Planta Principal on hi ha les estances destinades a l'habitatge, una Planta Superior on se situen els graners i una Planta Baixa destinada a corts, celler, trull, rebost, forn. A part hi ha d'altres construccions annexes com corts, galliners, estables pel bestiar i la cabana per a guardar-hi l'herba.

A partir de mitjans de segle XX, molts masos desaparegueren, les terres passaren a engrandir explotacions veïnes o es transformaren en explotacions de tipus modern. Tot i això es mantingué la distribució de les àrees principals (bosc, conreu i pastures) i les edificacions.

Posteriorment, primer amb la industrialització i després amb les noves formes d'explotació del camp, es reduí notablement la població que residia als masos. A l'hora la grandària de la propietat impossibilità la supervivència de moltes explotacions. Així doncs, algunes explotacions han quedat ermes i les seves cases en ruïnes; d'altres han afegit la propietat a les veïnes i han abandonat les construccions i els que hi viuen han fet noves construccions perquè les antigues no se'ls adaptaven a les exigències d'espai de la maquinària o de les estabulacions modernes.

Tot aquest procés ha deixat abandonat bona part del patrimoni construït.

El Pla Especial en elaboració fa una distinció entre les masies i cases rurals de valor arquitectònic i altres masies i cases rurals en sòl rústic. Finalment cal afegir un darrer conjunt d'edificacions rústiques que aquest POUM inventariarà per tal d'acabar de recollir totes les edificacions existents actualment en el sòl rústic, i que trobem grafiades en el plànol I-7a, de la série d'informació.

- Masies i Cases Rurals de valor arquitectònic:

- Torre de Can Pairó
- Mas Can Pairó
- La Rovira
- Can Falguera
- El Callís

- Masies i Cases rurals:

- Cabanya del Mariner
- Molí de cal Nin
- Can Puigdemont
- Can Barramba

- Can Gustinet
- Can Catiu
- Hostal dalt
- Can Xacó
- Can Fiot
- Gegudes de Baix
- Gegudes de d'Alt
- Can Serra
- Barraca d'en Baral.la
- Can Tell
- Cal Genic
- Cal Lirot
- La Cabanya d'en Solà
- Can Ganasta
- Cabanya d'en Baral.la
- Can Baró
- Can Ritu
- Can Birosta
- Can Relic
- Mas Prat
- La Sala

- ***Patrimoni arquitectònic***

A banda, de les masies actualment catalogades existeixen una sèrie d'edificacions i elements catalogades tant dins com fora del casc urbà actual:

- Rellotge de la torre de l'Ajuntament
- Esquellerida
- Església de Sant Pau Vell
- Central elèctrica Estebanell
- Antic pont de la Sala, sobre el riu Ter
- Arcs a l'antic camí d'entrada a Sant Pau
- Veïnat de La Ral
- Fàbrica de Carbur
- Nova església

1.4 DEMOGRAFIA

1.4.1 EVOLUCIÓ RECENT

La població de Sant Pau era de 461 habitants el 1900. Des de les hores ha anat creixent amb petites davallades i repunts que es donen de manera inversa a les de les àrees metropolitanes.

Entenem que la població emigra als centres industrials en les èpoques de bonança (anys 20, i dècades 60 i 70) o torna a Sant Pau en les èpoques de crisi (l'època de postguerra). A partir dels anys 70 s'estableix un creixement més uniforme i quasi vegetatiu, fixant-se la població entorn als 650 habitants.

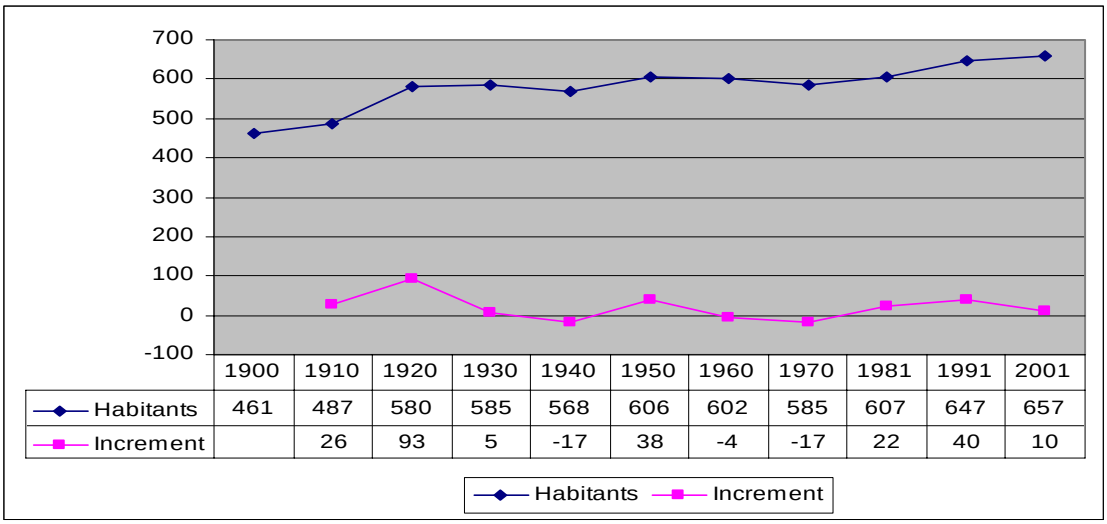

	1900	1910	1920	1930	1940	1950	1960	1970	1981	1991	2001
Habitants	461	487	580	585	568	606	602	585	607	647	657
Increment		26	93	5	-17	38	-4	-17	22	40	10

Evolució de la població 1900-2001 (font: Idescat)

Durant els últims 20 anys es remarca un fort increment en 1991, que segurament es deu més a la realització del padró que a un creixement real. A partir d'aquí es remarca una forta estabilitat que no es modifica davant del creixement de construcció que afecta a les comarques pirenaiques durant els últims anys.

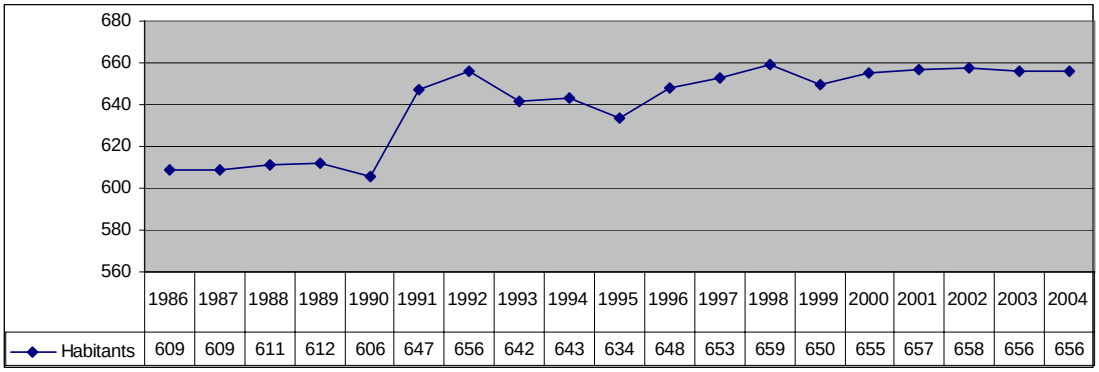

	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Habitants	609	609	611	612	606	647	656	642	643	634	648	653	659	650	655	657	658	656	656

Evolució de la població 1986-2004 (font: Idescat)

1.4.2 L'ESTRUCTURA DE LA POBLACIÓ: PIRÀMIDE D'EDATS

La piràmide d'edats de Sant Pau està força envellida, mantenint un elevat nombra d'habitants de més de 65 anys, amb proporcions equivalents a les edats compreses entre els 30 i 60 anys, i en proporcions molt superiors als menors de 30 anys.

Si comparem les piràmides del 81 i del 91 amb la del 2001, comprovem la piràmide s'ha anat envellint d'una manera constant. Sense interferències importants d'aportaccions de població exterior, es a dir el nombre d'habitants de 0 a 4 anys del 81 es el mateix que 10 anys més tard tenen de 10 a 14 anys i que en 2001 tenen de 20 a 24. Aquesta relació es pot comprovar en quasi totes les edats.

La disminució de la natalitat i la falta d'aportacions ha donat l'actual envelliment de la població.

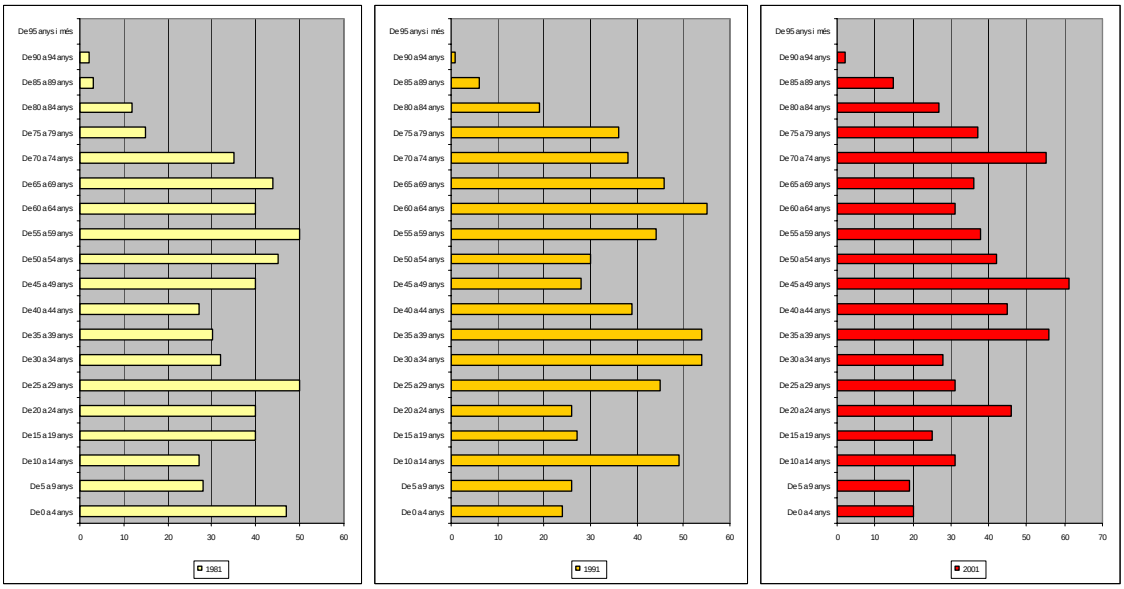

Gràfic 1: Piràmides d'edats 1981, 1991, 2001

Els pròxims anys podria haver un rejoveniment puntual de la població actual compresa entre 20 i 25 anys trobés feina en la mateixa població. Per això es fonamental donar una estructura que potenciï les activitats productives.

El possible augment de població per desplaçament d'habitants de Ripoll o de Camprodon podria beneficiar el rejoveniment de la població.

1.4.3 CONCLUSIONS I PREVISIONS.

Si considerem que es manté la tendència d'estabilitat actual, i considerem la mitjana de creixement dels últims 20 anys (3,16 habitants any) ens dona que arribaríem a 700 habitants en 2015.

En els pròxims anys es podria donar un canvi de tendència degut la major mobilitat de la població. Sant Pau es podria beneficiar del desplaçament de la residència d'habitants de

Ripoll o de Camprodon que busquin habitatge en amb preus més assequibles dels que està produint el mercat relacionat amb la segona residència pirenaica.

Considerant aquesta possibilitat i aplicant el creixement percentual estimat per L'institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT) per al Ripollès en el mateix 2015 arribaríem a 719 habitants.

En la gràfica següent es comparen les dues hipòtesis per als pròxims 10 anys.

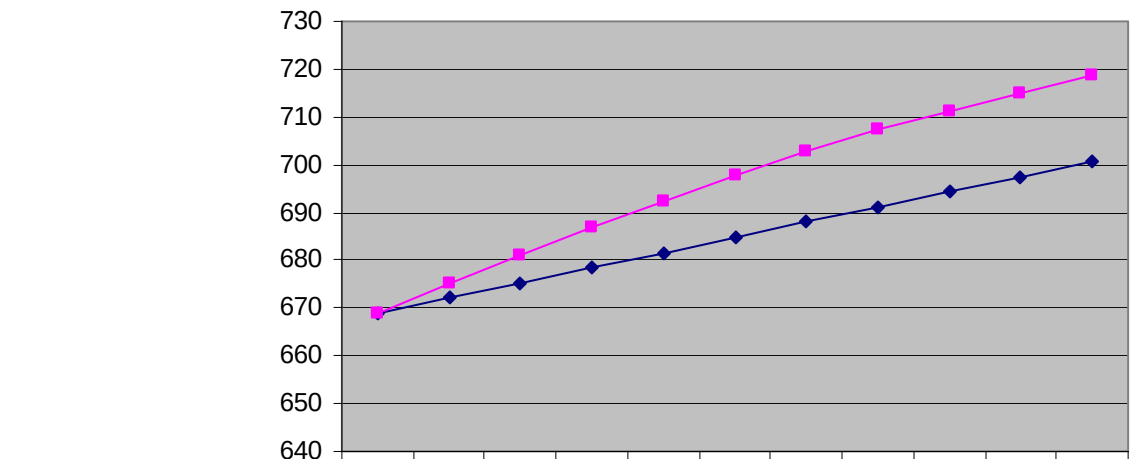

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Creixement constant	669	672	675	678	682	685	688	691	694	697	701
Creixement IDESCAT	669	675	681	687	693	698	703	707	711	715	719

1.5 ACTIVITAT ECONÒMICA

1.5.1 POBLACIÓ ACTIVA

Si en els darrers anys la comarca del Ripollés ha mantingut uns índex d'ocupació elevats en relació a Catalunya, el municipi de Sant Pau de Segúries té uns índex d'atur encara inferiors mantenint xifres entorn al 2% de la població, i amb una certa tendència a la baixa.

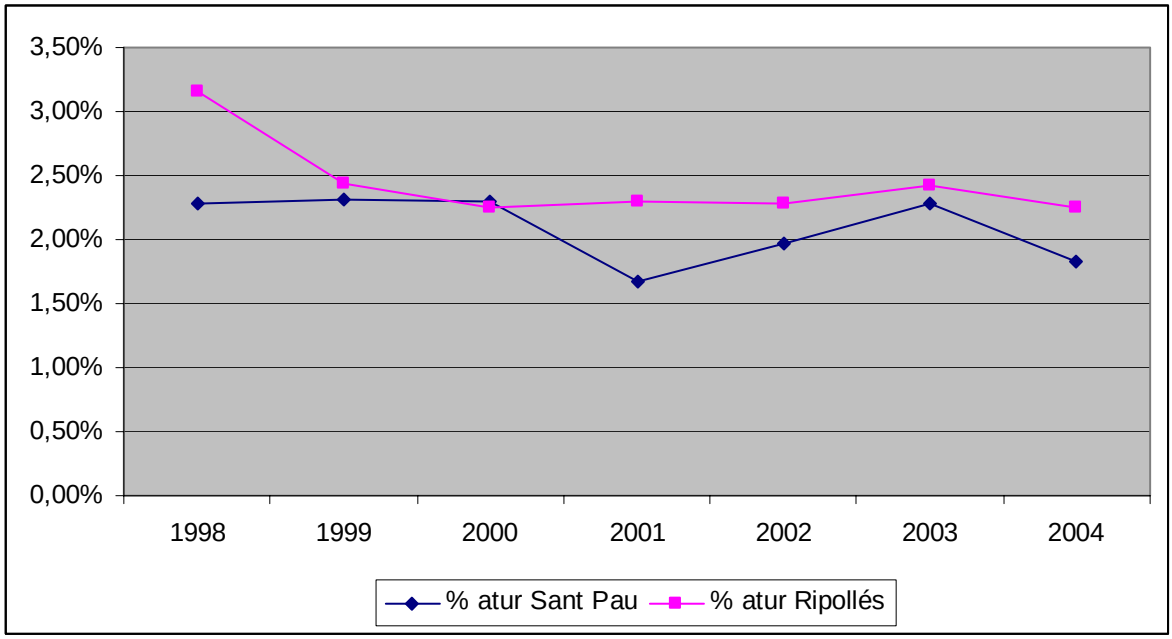

Font: web idescat

Si atenem a l¡'estructura de l'ocupació, observem que en aquesta ocupació té un important paper l'ocupació industrial mantenint percentatges d'ocupació en aquest sector superiors a la comarca i a Catalunya.

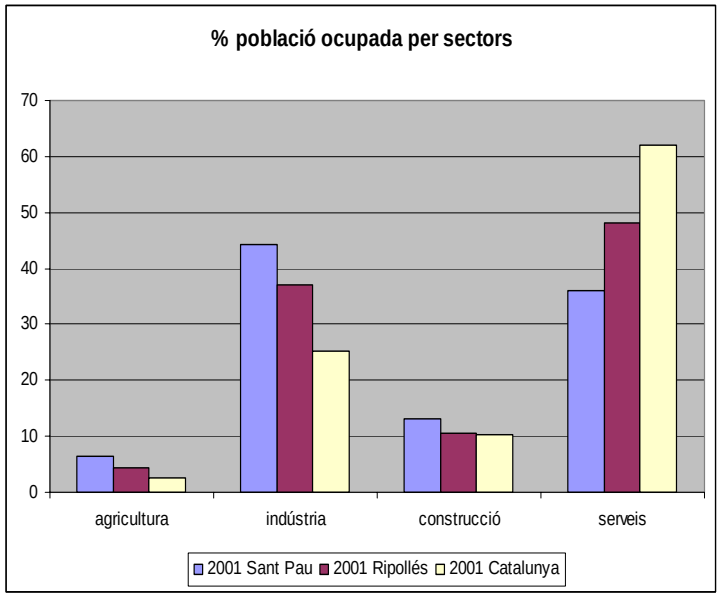

També destaca la major presència d'ocupació en construcció de la mitjana del Ripollès, corresponent amb l'auge actual de la construcció pirenaica.

Finalment veiem que l'ocupació en el sector agrícola tot i haver descendit en considerablement en els últims anys (ha passat del 9% 1996 al 6,5% en 2001), encara manté una presència molt superior a la mitjana de la comarca (4,3%).

Un altre indicador important es tendència a la disminució progressiva de l'autocontenció i l'autosuficiència:

Autosuficiència: percentatge de llocs de treball del municipi coberts per residents al propi municipi. La disminució d'aquest indicador suposa que cada vegada ve a treballar més gent que **resideix fora del municipi**.

Autocontenció: percentatge de residents que treballen al propi municipi respecte del total de treballadors. La disminució d'aquest indicador suposa que cada vegada hi ha més residents que van a **treballar a fora del municipi.**

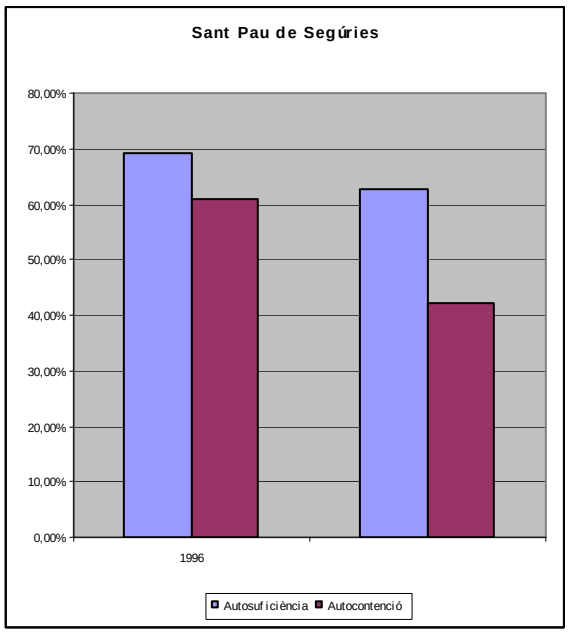

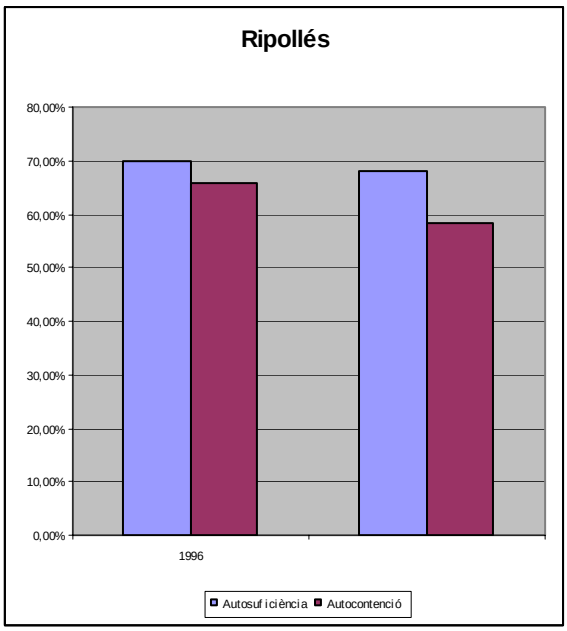

Font: web idescat

Ambdós indicadors mostren un comportament clarament a la baixa, però especialment l'autocontenció. Això suposa incrementar la mobilitat intermunicipal, generant mobilitat obligada i que en el cas de l'autocontenció ve accentuat per l'establiment de residents que ja d'entrada treballen en un altre municipi.

1.5.2 ACTIVITATS

Tot i que, com em vist, la major part de la població activa depèn en Sant Pau de Segùries de la indústria i de la construcció, si atenem a l'evolució dels establiments de treball establerts en Sant Pau observem:

- Una gran estabilitat en general del nombre de centres de treball.

- Una certa tendència a l'alça de les activitats comercials i de serveis.

Aquestes tendències venen fomentades per l'increment de població que treballa fora del municipi i que utilitza els serveis del municipi.

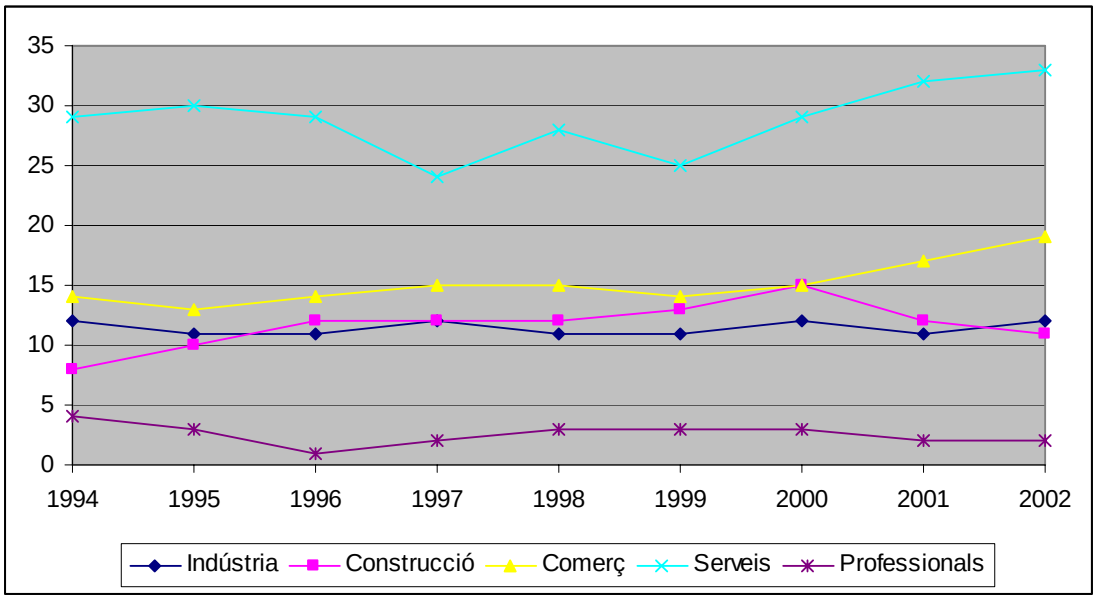

Nombre d'establiments (font : IDESCAT)

Aquestes activitats es distribueixen de manera relativament ordenada en la població, concentrant-se les activitats comercials i de serveis entorn a la plaça de la Generalitat i l'avinguda del Mariner, i les activitats industrials, tendeixen a abandonar els llocs més centrals de la població per situar-se al nord de la indústria Llaudet. Tot i això, encara queden al carrer de Guardia encara queden alguns establiments de caràcter industrial que conviuen amb la zona més comercial.

1.5.3 SECTOR PRIMARI

Entre les explotacions rústiques Sant Pau de Segúries predomina clarament el caràcter ramader, de fet en els últims anys hi ha hagut un clar descens de les explotacions agrícoles i les forestals en favor de les pastures, segons es desprèn del cels agrari de Sant Pau.

Any	terres llaurades	pastures permanents	Terreny forestal	Altres
1999	53	318	257	132
1989	54	239	456	8
1982	132	198	408	108

Per altra banda, la major part dels cultius estan destinats a forratje destinat a l'alimentació ramadera, amb el que parlarem de espai agrari però que en realitat està destinant a la ramaderia.

També podem observar el fort augment en els últims anys del nombre de caps de bestiar. Especialment de porcí, que de uns 2.000 nen el 89 han augmentat fins a pràcticament els

10.000 caps. Aquestes explotacions han augmentat molt més que les tradicionals de boví (707 caps) o de ovins (380 caps). Aquestes noves explotacions tenen impactes molt mes severs en el seu entorn, tant en la qualitat dels aquífers, com la qualitat paisatgística quan no es col·loquen les instal·lacions de manera adient.

	Bovins		Ovins		Cabrum		Porcins		Aviram		Conilles mares		Equins	
Any	explot.	caps	explot.	caps	explot.	caps	explot.	caps	explot.	caps	explot.	caps	explot.	caps
1999	16	707	3	380	0	0	9	9.338	13	387	11	91	3	8
1989	23	503	3	67	7	31	16	1.990	21	365	20	89	10	12
1982	22	503	2	320	3	5	26	1.989	22	464	15	197	12	20

Per altra banda tot i el augment de la superfície de bosc desprès de la desaparició de la Farga, en l'actualitat les explotacions es redueixen en superfície generant el problema de l'abandó del bosc amb els conseqüents perills.

1.5.4 SECTOR SECUNDARI

Entre les **indústries** de Sant Pau de Segúries no hi ha un sector predominant. Pràcticament no hi ha dues indústries destinades al mateix sector amb excepció de les de tranformació alimentaria, que hi ha tres establiments donats d'alta.

Les més representatives històricament son la hidroelèctrica i la fàbrica de filatures i tints Llaudet que es troba en procés de tancament i que ocupava 37 persones.
Tot i aquest fet la zona nova industrial s'ha omplert i el nombre d'emprats no està disminuint de manera sensible.

En quant al sector de la **construcció**, s'avia mantingut bastant constant durant els últims 20 any, mantenint una mitja de 4 habitatges any des de 1981 fins a 2001.

En l'àrea d'influència del Pirineu s'ha produït en els últims anys una acceleració extraordinària de l'edificació, amb la construcció de segones residències. Aquesta influència ha començat a arribar a Sant pau de Segúries com es veu en el nombre d'habitatges projectats i finalitzats en aquest any.
Aquesta tendència no presenta símptomes de desacceleració, per el que serà important definir el paper de Sant Pau dins del marc del mercat de la 2ª residència.

	Projectes visats	Cèdules habitabilitat habitatges lliures	Certificats finals d'obra
2003	21	11	28
2002	9	10	2
2001	0	9	2

2000	9	4	5
1999	1	5	3
1998	6	6	5
1997	4	2	2
1996	4	9	1
1995	5	3	7
1994	10	0	1

Font: web idescat

Amb tot el percentatge d'habitatges principals de Sant Pau en relació al total es mantenia en el 57,86%, pràcticament sense variar des de 1981 (55,30% d'habitatges principals). Es previsible que aquest percentatge baixi de manera clara en els pròxims anys segons la tendència iniciada als pobles pirenàics.

1.5.5 SECTOR TERCIARI

Com hem pogut veure en el gràfic de l'apartat 1.5.2 d'aquesta memòria la tendència del sector terciari es pot un petit increment dels comerços al detall, i en major mida un augment de les activitats de serveis, que reflecteixen la necessitat de servei de la població.

Les activitats comercials es centren en la primera necessitat: alimentació i articles per la llar , del que es desprèn que les compres importants es realitzen en nuclis de major grandària o centres comercials.

En quan al sector turístic destaquen el càmping, una casa de colònies (63 places) situada en el nucli de Sant Pau Vell i alguns restaurants.
En l'actualitat hi ha algunes iniciatives per tal de convertir masíes en locals destinats a l'hosteleria. Aquesta tendència pot ser positiva si es fa de manera acurada, ja que aprofita l'impuls turístic amb un impacte molt inferior a la creació indiscriminada de segones residències.

1.6 PLANEJAMENT URBANÍSTIC

1.6.1 PLANEJAMENT VIGENT

Actualment, Sant Pau Segúries compte amb unes Normes Subsidiàries que van ser redactades l'any 1993, i de les quals es va aprovar un refós l'any 2005.

Fins a la redacció d'aquelles Normes Sant Pau de Segúries no havia disposat mai de planejament aprovat; tot i que a la dècada dels 80 es va intentar redactar unes NNSS que només es van aprovar provisionalment.

En el moment de la redacció del planejament vigent es va plantejar com a objectiu la reconducció del creixement urbà de la població, ja que al no haver disposat abans de planejament havia estat impossible assolir un grau d'ordenació adequat i s'havien anat consolidant els terrenys en funció dels mercats de l'oferta i la demanda.

El planejament vigent classifica 239.479 m2 com a sòl urbà, 67.735 m2 com a sòl apte per a urbanitzar i 8.477.671 m2 com a sòl no urbanitzable.

- ***Sectors de desenvolupament***

Els planejament vigent definia en sòl urbà:

- 4 Unitats d'Actuació, per tal de deinir el desenvolupament dels sectors englobats dins el que era l'àmbit urbà que no fins aleshores no havien estat edificats,
- Un Pla Especial de Reforma Interior que havia de reordenar l'illa més gran del cas antic per permetre edificacions al seu interior i possibilitar la creació d'un pas directe a la zona verda del torrent des del casc antic.
- Un Pla Especial a la Font del Tell per permetre la connexió entre els dos sectors d'edificació que el flanquegen i la creació d'una zona verda entorn a l'antic camí.

A l'hora definia 3 noves àrees aptes per a urbanitzar, els SAU 1, 2 i 3 que s'havien de gestionar totes elles per compensació i sumaven totes elles un total de 67.735 m2. D'aquesta superfície l'equivalent al SAU-2, 28.017 m2 eren de sòl industrial i la resta per a desenvolupament residencials

1.6.2 DESENVOLUPAMENT DEL PLANEJAMENT VIGENT

En el moment que s'aprovà el planejament actual, Sant Pau havia patit un creixement molt desequilibrat, havent-se ocupat part de les terrasses superiors, mentre es mantenia amb una ocupació inconnexa la plana inferior del Ter, on de forma natural s'hauria d'haver desenvolupat el nucli. L'aplicació del planejament actual ha portar, fins ara, a l'abandó de

l'edificació de les planes i vessants superiors i s'ha accelerat la construcció de la zona intermèdia entre el nucli històric i el primer creixement entorn a l'Ajuntament actual, i els posteriors creixements entorn al carrer del Serrat.

- ***Sectors de desenvolupament***

El ritme de consolidació dels sectors previstos pel planejament vigent està sent lent, tot i que en els darrers anys s'ha accelerat la construcció al terme seguint la tònica de tota la regió pirinenca. Tot i això cal destacar que la construcció ha afectat en major mesura els sòls urbans que no requerien cap gestió prèvia.

Tant el PERI del casc antic, com el PE de l'àrea de la Font del Tell no han estat desenvolupats i no s'han iniciat cap tipus de gestió.

Pel que fa a les Unitats d'Actuació la UA-1 ja es troba registrada la gestió, realitzada la urbanització i en aquests moments està sent edificada. En canvi les UA-2, 3 i 4 encara no han iniciat cap gestió.

Finalment pel que fa als Sòls Aptes per a Urbanitzar la situació és més diversa:

- SAU-1, ha realitzat cessions prèvies. S'ha cedit l'espai actualment ocupat per la estació metereològica
- SAU-2, actualment consta amb un Pla Parcial aprovat. El PP definia dos polígons dins el Sector, el polígon sud ja ha estat executat i construït, mentre que el segon polígon ja ha estat aprovat el planejament, però no iniciat la gestió.
- SAU-3, no s'han iniciat le gestions ni aprovat el planejament.

1.6.3 POTENCIALITATS DEL PLANEJAMENT ACTUAL

El potencial, pel que fa al nombre d'habitatges, del planejament vigent s'ha analitzat considerant independentment el potencial de densificació del casc urbà, l'edificació dels sòls urbans no consolidats i les expectatives dels sectors de desenvolupament tant urbans com urbanitzables.

- ***La densificació del casc urbà***

Com ja s'ha comentat reiteradament el creixement del casc urbà de Sant Pau ha seguit un procés poc freqüent, edificant-se sòls perifèrics i deixant buit l'espai entre el cas antic i els creixements residencials posteriors.

Tot i que el planejament vigent ha aconseguit reconduir en bona mesura la situació, donant lloc a una densificació del centre els darrers 10 anys i abandonant l'ocupació de la terrassa superior i el glacis fluvial, encara resten molts solars per edificar.

Si desglosem el potencial en funció de la qualificació del sòl vigent, considerant una superfície construïda per habitatge de 110 m2 i un ús residencial en dues plantes (la planta baixa està ocupada majoritàriament per garatges, tallers o botigues). Obtenim el potencial següent.

- Zona 3, Fronts de cases: 127 habitatges
- Zona 4, Cases Aïllades en parcel·la: 19 habitatges
- Zona 5, Mixta: 8 habitatges

- ***L'edificació dels sòls urbans no consolidats***

Al casc urbà encar resten alguns àmbits per consolidar, que són els que es troben grafiats al plànol I-19 de la sèrie d'Informació (sense considerar quells que necessiten d'un planejament derivat. El potencial d'aquests àmbits és de 14 habitatges, tots ells en Zona 4.

- ***Sectors de desenvolupament urbà i urbanitzable***

En la taula que es mostra a continuació s'avalua el potencial d'habitatges d'aquests sectors del planejament vigent de Sant Pau. Els càlculs s'han elaborat a partir de 3 dades:

- Valors determinats a les fitxes dels sectors del planejament actual
- Valors obtinguts per càlcul a partir de les dades de les fitxes dels sectors del planejament actual
- Hipòtesi estadística, en els casos que el planejament vigent no aportava dades per al càlcul dels habitatges del sector s'han considerat una superfície mitjana per habitatges de 110 m2

PLANEJAMENT VIGENT
SECTORS PENDENTS D'EXECUCIÓ

Codi	superfície	Edific.	sòl privat	Sostre	Habitatges	Densitat	Qualific.	Ús
UA2	7.323	0,85	3.186	6.261	57	77,73	3	Habitatge
UA3	1.445	1,00	482	1.446	13	90,97	3	Habitatge
UA4	4.198	0,24	1.985	993	5	11,82	4	Habitatge
PERI1	598	1,79	478	1.072	10	162,97	1	Habitatge
PE1	7.438	0,26	3.900	1.950	10	13,11	4	Habitatge
SAU1	12.966	0,25	6.928	3.242	17	18,00	4	Habitatge
SAU2-p2	4.150	0,44	3.145	1.823			6	Industrial
SAU3	26.752	0,25	15.292	6.688	38	14,29	4	Habitatge
TOTAL PENDENTS	**64.870**			**23.474**	**150**			
SECTORS EXECUTATS								
UA1	9.230	0,89	5.592	8.217	75		3	Habitatge
SAU2-p1	21.600	0,39	13.211	8.474			6	Industrial
TOTAL EXECUTATS	**30.830**			**16.691**	**75**			
TOTAL PLANEJAMENT VIGENT				**40.165**	**225**			

Calculats a partir de la normativa
Calculats a partir de la legislació vigent

Una vegada avaluada la potencialitat d'aquestes 3 àrees podem concloure que d'acord amb el planejament vigent, si es completes la seva densificació, es consolidessin les àrees urbanes i es desenvolupessin tots els sectors es podria augmentar el parc actual en **397 habitatges**, dels quals 225 provindrien del desenvolupament dels sector i 172 de la densificació i consolidació de les àrees urbanes que no requereixen planejaments derivats.

Si estudiem les dades de la població i el nombre d'habitatges de Sant Pau de Segúries que ens ofereix l'Institut d'Estadística de Catalunya (dades de l'any 2001) obtenim que el nombre d'habitatges era de 420. D'aquests 243 corresponien a habitages principals i 177 a segones residències. Si tenim en compte que la població era de 657, obtenim una ocupació mitjana per habitatge (considerant la suma entre primeres i segones residències) de 1,56 habitants/habitatge.

Aplicant aquesta ocupació per habitage a la xifra de 397 habitatges que encara permet construir el planejament vigent, obtenim una capacitat màxima en cas de colmatació total d'aquests creixements de 619 habitatges.

Així doncs, si sumem aquesta capacitat màxima d'ocupació dels creixements als habitants actuals arribem a un xifra de 1.276 habitants. Aquesta dada, no obstant, no es pot considerar real ja que per una banda sempre cal considerar un cert grau d'habitatges construïts, però buits, una altra fracció de solars que no s'han construït i finalment cal tenir en compte la tendència a la transformació en segones residències que està patint el terme i que no és previsible que hagi de minvar.

1.7 L'ÚS PÚBLIC

1.7.1 SISTEMA VIARI

- ***Xarxa Territorial***

Els eixos de comunicació principals de la comarca actualment són la **N-152** (Barcelona - Puigcerdà) i la **C-26** (Olot - Ripoll), que formen part de l'anomenat Eix Pirinenc. L'obertura del túnel de Capsacosta ha permès la millora de l'accessibilitat de la comarca cap a l'est, per tant amb la Garrotxa i Girona.

Pel que fa a Sant Pau de Segúries l'eix de comunicació principal és la carretera **C-38** que l'uneix amb la C-26 (per tant, amb Olot i Ripoll) i amb Camprodon. Aquesta carretera discorre com a travessia pel centre de Sant Pau, donant lloc a un intens trànsit al cap de setmana que creua la població sense aportar-hi cap benefici.

D'altra banda, l'obertura del túnel de Capsacosta ha permès reduir el trànsit que creuava Sant Pau en direcció tant a Ripoll, com a Olot i transformar en bona part la **C-153a** en una carretera reservada per al trànsit local. No obstant això, la prohibició de la circulació dels vehicles que transporten mercaderies perilloses pel túnel, fa que la aquesta carretera segueixi formant part de l'estructura territorial de comunicacions i les seves cruïlles i enllaços s'hagin de dissenyar considerant el trànsit pesat.

Finalment, la carretera de Sant Pau de Segúries a la Vall del Bac manté un ús gairebé paisatgístic i d'accés a les masies i habitatges rurals de l'entorn

- ***Xarxa de camins***

Actualment a Sant Pau trobem tres tipus diferenciats de camins: per una banda els camins estructurants, que són aquells que permeten l'accés a les masies i l'explotació agrícola i ramadera del territori; en segon lloc els camins ramaders, integrat per les vies de transhumància dels bestiar i finalment el que definirem com a camins paisatgístics integrat per tots aquells camin que permeten gaudir de l'entorn natural.

- ***Camins estructurants***

Actualment la xarxa de camins esructurants està integrada pel camí de Sant Pau a Sant Ponç d'Aulia, que lliga tota una série de camins paisatgístics que recórren el terme; el camí romà de Capsacosta, que surt de Sant Pau i discorrent paral·lelament al torrent del Cagarrell, lliga amb la C-153a, i dóna accés a diferents masies; i el camí a la Sala que actualment permet accedir al dipòsit d'aigua que abasteix Sant Pau.

- ***Camins ramaders***

El Ripollès és una comarca ramadera de les més importants del Pirineu. La presència de grans extensions de pastures d'estiu fa que creuin la comarca alguns dels principals camins ramaders de Catalunya, tot i que l'ús d'aquests camins s'ha anat perdent per la disminució del nombre de caps de bestiar i per la introducció dels desplaçament amb camions.

Uns dels camins ramaders principals del Pirineu, era el que baixava des de les pastures del Ripollès i Cerdanya cap a l'Alt Empordà i el Gironès seguint cap al Bassegoda, Darnius i Pau. Una altra de les rutes unia les pastures d'estiu del Ripollès, Cerdanya i Berguedà, amb les pastures d'hivern de les comarques centrals i pre-litorals del Bages, Osona, l'Anoia, el Vallès i el Penedès. Fins i tot arribaven a la costa a les comarques del Maresme i el Baix Llobregat. Aquests camins passaven per Alpens, Sant Bartomeu del Grau, Prats de Lluçanès i Navarcles, i van ser, durant segles, dels més transitats de Catalunya. Actualment estan pràcticament en desús i alguns dels seus trams s'han aperduat.

En el terme de Sant Pau de Segúries, aquests camis ramaders seguien les rutes següents: Camí de l'Empordà al Pirineu, entra al Ripollès, provenint del Sitjar, d'on segueix creuant les planes de la Ral per Can Beia i pujant al Pla d'en Plata d'on remunta al Coll de Pal, a la Serra Cavallera.

A mesura que s'ha anat abandonant la transhumància a peu, i amb el menor ús de les vies pecuàries, diverses activitats privades adjacents han anat ocupant aquests camins ramaders fins a perdre, en alguns punts, els drets de pas.

- ***Camins paisatgístics***

A Sant Pau de Segúries existeixen nombrosos camins que ressegueixen tot el municipi. Aquests camins, alguns d'ells antics camins ramaders s'han recuperat, tot assenyalant-los en forma de senders de gran recorregut o rutes d'interès local.

Dins d'aquest grup trobem:

- els camins que discorren paral·lels al riu Ter, tant pel marge dret com per l'esquerre que permeten el seu ús a peu i amb bicicleta
- els senders excursionistes com el que entre al terme de Sant pau pel Bac de Callís, enllaça amb el Prat de la Font i a través de la Barquera es prolonga pel camí Romà de Capsacosta (marcat amb les senyals blanques i verdes de les Petites Rutes),
- El GR-1 que per la seva importància mereix menció a part. Creua el Baix Ripollès entrant al municipi de Sant Pau de Segúries per la zona de la Folcrà, passant pel centre urbà cap a Sant Pau Vell, el Mariner, i continuant cap a la Garrotxa per la Vall del Bac.

1.7.2 EL TRANSPORT PÚBLIC

Actualment existeix una línia d'autobús que fa el recorregut entre Ripoll i Camprodon, que té dues parades dins el terme de Sant Pau de Segúries, una al nucli i l'altra a La Ral. Les parades d'aquesta línia són: Camprodon – Colònia Estebanell – la Ral – Sant pau de Segúries – Colònia Llaudet – Sant Joan de les Abadesses – Ribamala – Rama – Ripoll. Aquesta línia que actualment fa 8 viatges en el sentit Ripoll – Camprodon i 9 en l'altre sentit, els dies feiners, permet l'accés al tren des de Ripoll.

1.7.3 ELS SISTEMES D'EQUIPAMENTS I VERDS

- ***Els equipaments***

Tots els equipaments de Sant Pau els trobem a cavall entre el nucli antic i l'eixample residencial més proper a aquest nucli. Actualment el municipi disposa de 2 grans pols equipats:

- L'entorn de l'Ajuntament, on trobem: Ajuntament, l'Oficina de Correus, l'Hotel d'entitats, el pavelló poliesportiu i un Casal per a la Gent Gran. Al costat d'aquesta gran illa d'equipaments trobem el Centre Cultural.
- L'illa d'equipaments delimitada per la carretera de Ripoll i el carrer de Mossèn jacint Verdaguer, on trobem el CEIP, l'escola bressol i l'església nova.

Separat d'aquestes dues illes només trobem el Centre de Joves, que ocupa una primera planta al carrer Major de propietat municipal. També existeix una petita reserva per a equipament lligada al sector de desenvolupament industrial de Cal Mariner.

Finalment, pel que fa als equipaments religiosos a banda de l'església nova situada a la UA-1, també trobem dins del terme l'església de La Ral, qualificada actualment com a equipament, i l'antiga església de Sant Pau Vell.

- ***Els verds***

El sistema de verds actual del nucli de Sant Pau de Segúries, es troba íntimament lligat a l'estructura d'equipaments actual i a la zona comercial. Els verds actuals s'agrupen en 2 grans àmbits:

- Els situats al punts de frontissa ente el nucli històric i els primers creixements, on es troba l'illa d'equipaments de l'ajuntament, el centre cultural i el principal àmbit comercial. Inclou les places de la Generalitat, de l'Era i el nou espai públic a la trobada de les carreteres C-151 i C-153a
- L'entorn de l'escola i l'esglesia nova

D'altra banda, hi ha tota una série d'espais que el planejament vigent qualifica com a zones verdes que en alguns casos encara no han estat executades, com és el cas de la zona verda

que el Pla Parcial del sector industrial del Mariner preveu al centre del àmbit, i en d'altres ni tan sols han estat cedides.

Les zones verdes que encara no han estat cedides, es troben fonamentalment ocupant espais de topografia complexa que presenten grans dificultats per a ser edificats, com talusos i fons de torrent. Les altres zones no cedides l'integren la zona verda que formen part de sectors i àmbits urbans no desenvolupats, com el de UA-2.

2. DIAGNOSI

2.1 ELEMENTS TERRITORIALS

El terme de Sant Pau de Segúries, com ja ha estat explicat a l'anàlisi consta de diferents elements que en configuren el seu paisatge, en garanteixen la sostenibilitat ecològica i permeten la seva suficiència econòmica.

Els elements analitzats es poden classificar en elements forts i elements febles en funció de la seva capacitat per a garantir-se el manteniment. En aquests moments, donada la tendència extesa a tot el Pirineu català a absorvir qualsevol sostre d'habitatges en segones residències i a l'aparició de noves activitats en sòl rústic que ocupen espais fins ara destinats a activitats agropecuàries, es converteix en imprescindible l'establiment de sistemes de protecció dels entorns més febles.

2.1.1 ELEMENTS FORTS

L'integren la Unitat Paisatgística Forestal, que correspon als vessants pirinencs i la UP Urbana, integrada pels nuclis urbans de Sant Pau i la Ral. Aquests 2 sistemes presenten unes condicions intrínseques que en garanteixen la continuïtat.

- ***Els vessants pirinencs***

Han estat històricament estructures fortes, que han compaginat l'existència de grans masses forestals amb una explotació agropecuària sostenible. L'abandó durant els darrers anys dels prats d'alta muntanya ha portat a la recuperació de les masses boscoses. Aquest fet que en alguns indrets condueix a una clara reducció de la biodiversitat, no es preocupant en aquest cas, ja que les condicions ecològiques de Sant Pau en garanteixen una regeneració adequada. A l'hora la Llei d'urbanisme 1/2005 garanteix la preservació en front a la urbanització dels terrenys de pendent superiors al 20%. Així doncs, entenem que les condicions tant legals com físiques dels vessants boscoses en garanteixen el seu manteniment.

- ***Els nuclis urbans***

Actualment són les estructures més fortes del territori i el que caldrà és controlar-ne i ordenar-ne el seu desenvolupament. Tot i això caldrà estudiar les condicions del nucli de la Ral per a preservar-ne les seves qualitats tant ambientals com espaials de possibles iniciatives de creixement que en trenquin l'estructura actual.

2.1.2 ELEMENTS FEBLES

L'integren la Unitat Paisatgística Agrícola, que corresponen a les terrasses fluvials del Ter i a les feixes i vessants aterrassats, i la UP Fluvial, corresponent a tot el curs del Ter. La fragilitat ecològica d'aquests sistemes, l'avanç de la urbanització del nucli de Sant Pau cap a les terrasses superiors del Ter i l'aparició de noves activitats en sòl rústic, fan necessari aplicar diferents mesures per a garantir-ne la seva conservació i la regenerció dels terrenys ja malmesos.

- ***Les planes agrícoles***

Actualment se les ha de considerar els elements més febles del terme. La seva conservació ha d'implicar l'establiment de mesures per a evitar-ne la degradació tant ecològica com paisatgística.

Pel que fa a la sostenibilitat ecològica del territori, el Pla Territorial General de Catalunya (Llei 1/95 de 16 de Març) estableix que és necessari dotar de protecció els espais de lligam existents entre els diferents espais inclosos en el PEIN, pel seu valor intrínsec. En el cas de Sant Pau, cal destacar la seva posició de ròtula entre els EIN de Serra Cavallera, Alta Garrotxa i Serres de Milany – Santa Magdalena i Puisalcam – Bellmunt. Aquest POUM haurà d'incloure la delimitació dels connectors biològics supramunicipals que ja es troben recollits als estudis previs del Pla Territorial de les Comarques Gironines, i que creuen tot el terme d'est a oest al seu extrem nord i de nord a sud a l'extrem oest.

Aquests corredors, donades les característiques geogràfiques de Sant Pau estan formats per grans superfícies. Els espais que hauran de ser objecte de major atenció dins els espais que defineixen aquests 2 grans corredors són *Les planes de la Ral* i el *Sector de Quatre Cases – Can Brandia*, com consta tant a l'Anàlisi d'aquesta memòria, com a l'Estudi Ambiental elaborat per a la seva redacció.

Pel que fa a la conservació paisatgística, caldrà estudiar les característiques de les diferents terrasses per tal de definir-ne els elements que en configuren el seu propi paisatge. No obstant, és important destacar la repercussió que intervencions puntuals poden tenir per a la destrucció d'un paisatge. Aquest és el cas de la gran nau construïda a la plana de la Ral, que tot i poder ser compatible amb el manteniment dels connectors ecològics, trenca la configuració del paisatge on s'ha situat.

- ***Curs del Ter***

Actualment el podem considerar un entorn feble per la proliferació d'activitats al seu entorn que no respecten la seva configuració morfològica. No obstant això hi ha 2 fets que el protegeixen i n'haurien de garantir la conservació: la Llei d'Espais Naturals de Catalunya 12/85 que protegeix les zones humides i en vol promoure la recuperació i la Xarxa Natura

2000, que inclou el tram del Ter entre Ripoll i Camprodon. Aquests dos sistemes permeten protegir no només el curs estricte del riu, sinó també les aigües subterrànies i els seus aqüífers, les lleres dels corrents naturals i els boscos de ribera.

2.2 LA XARXA VIÀRIA: MANCANCES I NECESSITATS

2.2.1 INFRASTRUCTURES TERRITORIALS I COMARCALS

El tram de la carretera C-38 de Sant Joan de les Abadesses a Camprodon no hauria de presentar problemes importants si atenem a les IMD que presenten (2.818 vehicles dia en 1998 segons dades de la Generalitat de Catalunya). La realitat és que la major part d'aquesta circulació es concentra en caps de setmana provocant un elevat impacte en el desenvolupament normal de la població.

Serà per tant, necessitat de primer ordre, l'establiment d'una variant que permeti l'apropiació de l'actual travessia com a eix de la població, i la reducció de l'impacte ambiental de la carretera.

Aquesta alternativa s'haurà de plantejar evitant augmentar l'impacte ecològic, paisatgístic, i especialment sonor en la població.

La carretera C-153a de Sant Pau de Segúries a Vall de Bianya tot i suportar el trànsit de mercaderies perilloses que no passar pel Túnel de Collabós, no presenta problemes de sobrecàrrega de trànsit. Únicament s'hauria de millorar l'amplada en algun revolt i l'enllaç amb la C-38 per tal de disminuir la seva perillositat.

2.2.2 XARXA MUNICIPAL CAMINS

Tot i que la xarxa de camins actual del terme presenta un estat acceptable, és força transitable i permet una accessibilitat suficient al sòl rústic, cal establir uns criteris de manteniment i vigilància. S'hauran d'establir camins protegits que formin una xarxa coherent que permeti una doble sortida en les àrees amb risc d'incendis i s'hauran de millorar els recorreguts turístics o paisatgístics que en l'actualitat presenten discontinuïtats inacceptables.

La part més inaccessible del terme es el vessant oest de la vall:

- Els camins històrics que segueixen el marge oest del riu i que des de la Ral haurien d'arribar a Sant Pau estan perduts en alguns trams o amb un nivell baix de conservació.
- Els camins que penetren en la serralada (des de Quatre Cases o des de Can Falguera) no enllacen entre si fent-los perillosos en cas d'incendi.
- Gran part dels camins que travessen aquesta zona estan privatitzats, impedint la vigilància o el seu gaudiment.

En la banda sud del terme l'abundància d'edificacions ha fet que l'estructura de camins estigui en millor estat i que únicament sigui necessàri estabilr una jerarquia de cara a que els esforços de manteniment se centrin en els camins més necessaris per al manteniment i vigilància, o per al foment de l'ús turístic dels mateixos.

Finalmet caldrà establir un projecte clar que ordeni els recorreguts paisatgístics de caràcter comarcal que travessen el terme en direcció nord-sud seguint la llera del Ter.

2.2.3 MOBILITAT ALS NUCLIS URBANS

La mobilitat del **nucli de Sant Pau** es basa exclusivament en l'eix format per la carretera, tant a nivell rodat com a nivell de vianants. Els camins rurals que penetren en el casc, ho fan sense que l'estructura actual els tingui en compte.

L'estructura prevista pel planejament vigent tendeix a consolidar una xarxa rodada estesa a tota la població. En general la situació reflexa el criteri de donar el màxim espai a la circulació rodada marginant al vianant en tots els carrers. El problema s'agreuja per la falta d'una política clara d'aparcament. Els cotxes ocupen la Plaça de l'Era i impedeixen la total peatonalització de la plaça de la Generalitat.

Entenem que acceptar i reforçar la carretera com únic eix important rodat permetrà alliberar la resta de la població del trànsit en la mesura del possible.
S'hauran d'establir recorreguts de vianants que travessin la població per tal d'humanitzar-la i donar-li un valor diferencial en relació a les ciutats de major grandària.
Aquests recorreguts de vianants s'han de recolzar en bosses d'aparcament situades estratègicament que permetin alliberar els carrers històrics o els entorns d'activitat ciutadana.
Finalment s'haurien de protegir els camins en la seva arribada al nucli de manera que siguin els connectors entre la el nucli i l'entorn per als vianants.

En el nucli de **La Ral** la situació és similar ja que tota la mobilitat es basa en un eix que travessa el nucli.
La petita escala de la Ral permet una coexistència del circuit rodat i de vianants, en canvi s'hauria de preveure una altra sortida rodada per evitar la doble direcció en un carrer massa estret.
També s'hauria de dotar a la Ral d'una bossa d'aparcament externa al nucli que eviti al màxim la circulació en l'interior.

2.3 ELS ÀMBITS EDIFICATS

2.3.1 CREIXEMENT RESIDENCIAL

Com hem pogut veure en l'anàlisi, pel que fa al potencial de creixement del planejament actual, queda clar que la problemàtica de Sant Pau no resideix en la falta de sòl. El problema radica en que moltes de les parcel·les edificables o de les actuacions previstes no tendeixen a resoldre els problemes de connectivitat i reequipament del municipi, pel contrari, tendeixen a agreujar-los.

Per altra banda l'excés d'àrees d'habitatge aïllat porta a un consum excessiu del sòl i a un cost de manteniment massa elevat, tendint a consolidar-se estructures urbanes poc sostenibles.

Per tant, entenem que no seran necessàries noves àrees de creixement residencial. Les propostes hauran de revisar aquestes àrees per tal de resoldre els problemes de la població de manera integrada, sense refusar el canvi a tipologies més denses alliberant més sòl públic.

2.3.2 LES ÀREES CONSOLIDADES RESIDENCIALS

Les preexistències de Sant Pau son força singulars, amb una gran quantitat d'edificacions que es separen de les partions per tal de millorar l'assoleiament. El planejament vigent ha recollit aquesta singularitat en la clau 3 (fronts de cases) obligant a enretirar les noves edificacions de la línia de partió i a fer façana en el cas que les cases veïnes tinguessin obertures laterals. La nova Normativa haurà de tractar específicament aquestes consolidacions estudiant les varietats tipològiques que es poden generar, a efecte d'harmonitzar les edificacions i millorar el paisatge urbà.

Per altra banda, en el planejament no hi ha un tractament específic de tipologies per al tractament del casc antic i de les edificacions tradicionals. Serà necessària la determinació de paràmetres estètics que, fugint del pintoresquisme de "pedra, fusta i grans ràfecs", garanteixi la qualitat estètica i arquitectònica d'aquests entorns.

2.3.3 ÀREES INDUSTRIALS

La part executada de la nova zona industrial s'ha consolidat amb relativa rapidesa, tot i que resten nombroses parcel·les urbanes aptes per a l'ús industrial sense edificar.

El tancament de la indústria Llaudet, i la dificultat per encabir en el mateix lloc un altra indústria, ens demana la reordenació d'aquell espai per tal de reposar el sòl industrial i evitar l'esgotament de l'oferta.

Tot i això s'hauria de tenir en compte que la consolidació de zones d'habitatges en la proximitat d'aquest recinte fa que es pugui plantejar destinar-lo a habitatges, sempre que es prevegui un sòl més adient per tal de garantir una certa quantitat d'oferta de sòl industrial.

2.4 PREVISIONS DE POBLACIÓ: NECESSITATS DE REEQUIPAMENT

A partir de les tendències de creixement hem establert les necessitats d'equipaments que el nou planejament ha de contemplar.
Tot i que els càlculs de població probable a partir de les propostes establertes en el punt 3 d'aquesta memòria no superen mai els 907 habitants, hem fet la diagnosi de necessitats a partir d'un sostre de 1.000 habitants donat què la població de segona residència també tendeix a incrementar dels serveis públics, amb l'única excepció dels equipaments escolars.

L'avaluació de necessitats es realitza a partir d'un quadre d'estàndards d'elaboració pròpia, dissenyat tenint en compte les necessitats establertes pels diversos organismes de la Generalitat referents a cadascun dels equipaments.
Aquests estàndards es corregeixen en funció de les necessitats actuals i seguidament s'apliquen al sostre de població definit.

Finalment es comparen les necessitats resultants amb els equipaments existents actualment al terme i descrits a l'apartat 1.7.3 d'aquesta memòria, i es concentren els desfases en equipaments concrets.

En aquest procés d'avaluació és especialment important centrar l'atenció als equipaments escolars i esportius, donat que la resta ocupen en general petites superfícies fàcilment ubicables en les reserves d'equipament fetes pel planejament actual. És important plantejar la reutilització d'edificis antics o aquells procedents de cessions de les diverses actuacions urbanístiques. Les reserves escolars i esportives, en canvi, són en general de grans dimensions i, especialment les escolars, de primera necessitat per a la població.

A continuació exposem els quadres de càlcul i avaluació de necessitats aplicats a l'any 2004 i al 2020 (en el supòsit d'un sostre de 1000 habitants). En un tercer quadre es compara el resultat final amb els equipaments actuals i es concreten les necessitats.

- ***Quadre d'estàndars d'equipament aplicat al 2020***

Total Habitatnts 2020 — 1000 habitants

Tipus	Subtipus	Àmbit servei	Segment	Demanda	m2/usuari	m2/habi	mínim			Radi
Serveis municipals	administració	ciutat	100%	100%	0,30	0,30	300	600 m2st	1 Ajnuntament	
	cementiris		100%	30%	2,00	0,60	600		1 Cementiri	
Eq. cultural	Centre cultural	ciutat	100%	100%	0,06	0,06	60	1500 m2st		
	Centre civic	barri	100%	100%	0,20	0,20	200	1500 m2st	1 centre cívic	250 -1000
	Biblioteques, arxius	ciutat	100%	8%	1,00	0,08	80	1500 m2st		
	Ludoteques	barri	100%	2%	1,00	0,02	20	800 m2st		
	Teatre, auditori	ciutat	100%	5%	3,00	0,15	150			
Eq per joves	Assoc jove, esplais	barri	13,95%	100%	1,50	0,21	209	200 m2st	1 Centre Joves	
Centres assistencials	Residència d'avis	ciutat	26,67%	7%	25,00	0,47	467	1.500 m2sòl		
	Casals avis /centres de dia	barri	26,67%	65%	1,00	0,17	173	500 m2st	1 Centre Dia	250 - 1.000
	Escoles bressol	barri	1,17%	100%	10,00	0,12	117	1.000 m2st		250 - 1.000
Ensenyament	Educació infantil	ciutat	2,02%	100%	20,00	0,40	404	2.500 m2sòl		250
		barri	2,02%	100%	25,00	0,51	505	1.000 m2sòl		250
	Educació primària	Ciutat	5,43%	100%	20,00	1,09	1.086	8.000 m2sòl		250 - 1.000
		barri	5,43%	100%	25,00	1,36	1.358	5.000 m2sòl	1/2 linia	
	Ensenyament secundari	Ciutat	4,65%	110%	16,00	0,82	818	6.000 m2sòl		1.000 - 6.000
Esports	Esport bàsic	Ciutat	100%	100%	4,50	4,50	4.500	5000 m2sòl		
		Barri	100%	67%	5,00	3,38	3.341	1000 m2sòl		
		POL-PAV	100%	11,58%	10,00	1,16	1.158	1000 m2sòl	1 PAV 2	
		SAL	100%	20,05%	1,00	0,20	201	500 m2sòl	1 SALA	
		CAM	100%	7,06%	20,00	1,41	1.412	5000 m2sòl	1 CAM 1	
		PCO	100%	26,78%	1,00	0,27	268	1600 m2sòl		
		ATL	100%	1,35%	25,00	0,34	338	16000 m2sòl		
Lúdics			100%	100%	2,00	2,00	2.000	20000 m2sòl	1 Àrea lúdica	Perifèria
Medi natural	Escola natura	ciutat, comarca	100%	100%			0			
Sanitat	Hospital	ciutat	100%	75%	0,50	0,38	375	20000 m2st		1.000 - 6.000
	CAP	barri	100%	100%	0,20	0,20	200	1000 m2st		500 - 2.000

- ***Quadre comparatiu entre equipaments existents i necessitats a 2020***

			ACTUAL		2020		Diferencia		Comentaris
	Total Habitatnts 2020		5.358		1.000				
Tipus	Subtipus	Àmbit servei							
Serveis municipals	administració	ciutat	436	Ajnuntament+policia+ correus	300	1 Ajnuntament	-136		
	cementiris		576	1 Cementiri	600	1 Cementiri	24		
							-112		
Eq. cultural	Centre cultural	ciutat i grup barris	0		60		60		Millora dels equipaments socio-culturals
	Centre civic	barri i grup barris	249	Casal Popular	200	1 centre cívic	-49		
	Biblioteques, arxius	ciutat i grup barris	0		80		80		
	Ludoteques				20		20		
	Teatre, auditori	ciutat	0		150		150		
							261		
Eq per joves	Assoc jove, esplais	grup barris i ciutat	140	1 Centre Joves	209	1 Centre Joves	69	1	Centres de lloves
							69		
Ensenyament	Educació infantil	Ciutat	0		404		404		
		barri	0		505		505		
	Educació primària	Ciutat	0		1.086		1.086		
		barri	3.388	1/2 línies CEIP	1.358	1/2 linia	-2.031		
	Ensenyament secundari	grup barris	0		818		818		
							783		
Esports	Esport bàsic	Ciutat					0		
		Barri					0		
		POL-PAV	1.068	Pista poliesportiva	1.158	1 PAV 2	90	1	Pavelló PAV2
		SAL	0		201	1 SALA	201	1	Sala de gimnàstica SALA1
		CAM	0		1.412	1 CAM 1	1.412	1	Camp de futbol CAM 1
		PCO	0		268		268		
		ATL	0		338		338		
							2.308		
Lúdics			0		2.000	1 Àrea lúdica	2.000	1	Àrea de pícnic
							2.000		
Medi natural	Escola natura	ciutat, comarca	0		0		0		
							0		
Sanitat	Hospital	ciutat	0		375		375		
	CAP	barri	0		200		200		
							575		
Centres assistencials	Residència d'avis	grup barris i ciutat	0		467		467		
	Casals avis /centres de dia	barri i grup barri	170	Llar d'avis	173	1 Centre Dia	3		
	Escoles bressol	barri	0		117		117		
							587		
Reservas	Zona industrial		1.044				-1.044		
							-1.044		
TOTAL DÈFICIT							**5.427**		

D'aquesta anàlisi es dedueix que Sant Pau de Segúries no té prou població per a justificar la construcció de la major part dels equipaments. Tot i això té les necessitats suficients per a necessitar algun tipus de reequipament.

Com a necessitats globals més significatives enumerarem les següents:

- S'ha de preveure l'ampliació i millora del Centre Cívic per completar les seves funcions culturals. (sales d'actes, sales d'exposicions, aules per a cursets...). També s'hauria d'ampliar el centre de joves. ´
- La pista polisportiva coberta es quedarà petita i funcionalment obsoleta. Segons els estàndards d'ús previstos pel PIEC (Pla Integral de l'Esport a Catalunya), Fora menester un Polisportiu, també s'haurà de fer una sala de gimnàs. Tot això comportaria la necessitat d'un nou emplaçament.
- Tot i que en principi la població de Sant Pau no es suficient per mantenir un Camp de Futbol, entenem que es un equipament necessari per mantenir la qualitat de servei, si tenim en compte els habitants de segona residència.
- Finalment, i també amb l'objectiu de potenciar l'oferta d'espais d'esbarjo, fora convenient establir un àrea de pic-nic que fos el punt de referència de les passejades curtes entorn a la vila.

Sant Pau de Seguries a 2 de març de 2007

José González Baschwitz, arquitecte.
Director de l'equip redactor del POUM